Anul XIV. No. 2572 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Joi 28 Octombrie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE: Pe un an . . . LEI 700; Pe şase luni . . . 350; Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . . . 2000; Un număr vechiu . . . 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI

Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69.

Venus a terminat la egalitate cu Ungaria B. 2-2 (2-1)

Campionii puteau să câştige. Bodola a marcat ambele goaluri. Ungurii au egalat în ultimele zece minute. Au asistat 12000 de spectatori

A S P E C T E

Astăzi ne luăm revanşa!

— Bate sigur Venus.

— La scor.

— Ah, îi batem sigur astăzi.

Frânturile acestea de dialog, prinse în tramvai, trădau optimismul şi'n acelaş timp spiritul revanşard de care era animat publicul spectator eri.

— Azi îi batem pe Venus.

— Să dea Dumnezeu!

Spectatorii de football, acriţi de matchul de Duminecă, au venit cu atât mai întărâtaţi, cu cât neputinţa echipei naţionale B. a răscolit nostalgia după frumoasele victorii ale reprezentativei României.

Oricum, Venus prezenta infinit mai multe garanţii decât garnitura care ne-a apărat culorile Duminecă. Speranţele erau deci mai mari, iar purtătorii acestor speranţe, fiind şi zi frumoasă, au umplut bine tribuna de beton a A. N. E. F.-ului.

Se părea chiar, la începutul matchului, că aceste speranţe vor fi din plin recompensate. Timp de zece minute, mingea nu mergea decât în sens unic: spre poarta lui Csikos.

Publicul exulta de bucurie. Revanşa mult dorită încolţea văzând cu ochii in picioarele lui Bodola şi Petea.

Cu atât mai mare a fost dezămăgirea când, tocmai în momentul în care ne consideram câştigători siguri, ungurii au marcat. Şi nenorocirea cea mare e că ungurii nu au obiceiul să marcheze în propria poartă.

Goalul acesta, a avut un efect foarte curios: în loc să stimuleze pe unguri, i-a stimulat pe români.

La drept vorbind, pe Bodola. Căci nu a trecut prea mult timp şi »Duduş» marchează două goaluri, la interval de două minute.

Poate că Bodola, acest fenomen al footballului românesc, pornit pe marcat goaluri, l-ar mai fii tăvălit de câteva ori pe jos pe domnul Csikos.

Dar bietul Bodola n'a avut de luptat numai cu ungurii. Gruin şi Dan Gavrilescu erau mereu peste el. La un moment dat, în urma unei ciocniri, Gruin era chiar să-l scoată din joc pe Bodola.

Pe drept cuvânt, d. dr. Minciulescu a făcut o remarcă:

— Dacă Bodola reuşeşte să-l dribleze pe Gruin, să ştiţi că mai marchează un goal..

Noroc că a venit pauza, altfel «Duduş» ar fi fost scos din joc...

Pauză.

O mică altercaţie aduce un revirment util în atmosfera aceasta încordată.

Un domn a atins cu mâna pe picior, o duduie, care, crezând că gestul a fost voluntar, l-a socotit indecent şi provocator.

Invective, ameninţări, scuze. Incidentul a fost însă aplanat, nu fără un mic scandal.

In repriza doua, acelaş Bodola, aceleaşi salturi în vid, aceleaşi formidabile lovituri de cap urmate de situaţii extraordinare.

Dar pe lângă combativitatea lui Gruin, se adăoga şi forma lui Csikos. Caşi Duminecă, Csikos a apărat extraordinar.

Un spectator a prins secretul descoperirii lui Csikos.

— Portarul ăsta l-au găsit după... Radio-Bucureşti.

— De unde-o scoseşi şi pe asta?

— Păi nu-i mare lucru. Prin analogie, după reclama: «Dacă vreţi cafea bună, adăogaţi Cico», ei au scos: «Dacă vreţi apărare bună, adăogaţi... Csikos».

Trecând cu vederea faptul că ungurii au egalat vom semnala prelungirea incidentului cu duduia.

La sfârşitul matchului, domnul acela a atins-o din nou pe picior pe magnetica duduie. De astădată, fiind vorba de o recidivă, însoţitorul domnişoarei a sărit imediat la bătae. Noroc că au intervenit ceilalţi spectatori, căci altfel se termina cu sânge sau spital.

— Ce dracu, comentau doi domni, e cu ochi şi sprâncene, s'o atingă de două ori pe picior.

— Desigur, e intenţionat.

— Dacă e intenţionat, să recunoască să facă «mea culpa».

Nea Gică Brezeanu, care se afla prin partea locului, a pointat discuţia:

— E imposibil, căci tocmai d'aici a ieşit scandalul: domnişoara şi-a ferit «mea... pulpa»...

A. Noi

Matchul a avut loc pe st adionul A.N.E.F. în prezenţa a 12—15.000 spectatori, pe un timp admirabil. Jocul a fost viu disputat, iar scorul a altern at în favoarea celor doi adversari. Astfel a înscris Horwat h II (min. 22) pentru Ungaria, iar Bodola a egalat printr'o ac ţiune personală în min. 31. Apoi, un minut mai târziu, tot el a ridicat scorul în favoarea Venusului. După pauză, Kysala gy a egalat, în min. 81.

Au jucat următoarele fo rmaţii:

VENUS: Iordăchescu (Ghenea); Sfera, Albu; Bărbulescu, Feraru, Gorgorin; Ploe şteanu, Dan Gavrilescu (Niculescu) Bodola, Petea, Gruin.

UNGARIA B: Csikos; Miklos, Fekete; Gyarmaty, Bologh, Szalai, Finta (Turay II), Kjsalagy, Bihany, Horvath II

Campionii naţionali au reuşit să reabiliteze footballul românesc

Ungurii repurtează dela o vreme cele mai mari succese footballistice în concertul internaţional. Astfel, în cele şase luni din urmă, echipa naţională maghiară a învins Cehoslovacia cu 8-3 (scorul va rămâne multă vreme neuitat) pe teren propriu; a dispus, în deplasare, de Austria; a câştigat cupa Europei Centrale.

Iar acum două zile, reprezentativa secundă a Ungariei a învins şi fără prea multă bătaie de cap echipa B, a României.

In general însă — şi faptul acesta trebuie în special reţinut ca foarte simptomatic — ungurii şi-au cules succesele mai ales în competiţiuni şi întâlniri cari nu angajau culorile şi prestigiul unei echipe de club, ci au făcut să triumfe stema încrustată pe tricourile selecţiunilor şi formaţiunilor cu caracter reprezentativ.

Echipele de club din Ungaria s'au comportat desigur foarte bine în contactul lor cu străinătatea. De multe ori însă au eşuat. Nu vom merge mai departe, ci vom reaminti că cele trei formaţiuni fruntaşe ale campionatului maghiar, Ferencvaros, Hungaria şi Ujpest, au pierdut şi în România, la scoruri nete şi de manieră inapelabilă.

In schimb, NICI O SELECŢIONATA MAGHIARA, NICI O ECHIPA NAŢIONALA SAU REPREZENTATIVA NU A PERDUT ŞI NU A FOST AMENINŢATA SA PIARDA IN ROMANIA. cu excepţia unei combinate a Budapestei, care dacă nu ne înşeală memoria, a pierdut la Timişoara pe vremea când capitala Banatului se mândrea încă cu faima gloriosului Chinezul.

Aşadar, numeroase victorii româneşti în jocurile inter-cluburi, nici o victorie românească în întâlnirile cu selecţionatele maghiare.

Nu este oare curioasă, nu este paradoxală această situaţie?

Jucătorii buni şi slabi ai unei echipe de club româneşti sunt în măsură să întreacă pe cei buni ai unei formaţiuni fruntaşe din Ungaria. Jucătorii NUMAI BUNI, aleşi din mai multe cluburi dela noi, nu pot face însă acelaş lucru. Pierd în faţa unei selecţiuni

(Continuarea în pag. IV-a)

Organizări neglijente

S'a împământenit obiceiul ca matchurile de football să fie condimentate cu probe atletice.

Inaintea matchurilor sau în pauză, atleţi de bună calitate străbat în mare viteză pista şi întreţin o febră de simpatie pentru atletism, din ce în ce mai ridicată.

Din acest punct de vedere, suplimentul de atletism oferit cu prilejul matchurilor de football, este util. Cu o condiţie: să fie prezentat cu grije, cu respectul necesar unui sport care impune organizări atente şi dificile.

Plecări date cu batista, probe atletice cu oameni mediocri, sosiri deslânate şi cronometraje defectuoase nu pot să întreţină pasiunea spectatorilor pentru atletism. Chiar dacă probele acestea sunt oferite ca supliment gratuit, la matchurile de football.

Grupările Stadiul Român şi Prahova au oferit în această privinţă o pildă de organizare. Sub patronajul d-lui ministru P. Bejan, aceste două grupări au prezentat în cadrul matchului de football Venus—Universitatea, câteva probe de atletism cari au ameliorat nu mai puţin de patru recorduri naţionale.

Astlel de organizări sunt oricând, bine venite. In reuniuni speciale, sau în cadrul matchurilor de football.

Curse deslânate însă, neanunţate, necontrolate şi acoperite de desinteresul spectatorilor — cum au fost acelea de eri, din cadrul matchului Venus — Ungaria B — nu trebuesc oferite dispreţului jenant, al tribunelor.

Sub acest raport, «Federaţia română de atletism» ar trebui să însoţească proectele de organizări, cu un control atent.

Fiindcă totuşi s'a ţinut ca matchul Venus—Ungaria B de eri să beneficieze de un supliment gratuit, utilizăm prilejul pentru o nedumerire justificată: dece nu s'a făcut uz de prezenţa echipei naţionale a Poloniei, de handball?

De două zile reprezentativa de hand-ball a Poloniei se află în Capitală. Eri, a stat în tribună, simplii spectatori.

De ce nu s'a utilizat prezenţa acestei echipe, pentru popularizarea unui sport care n'a răzbit încă în cunoştiinţele şi simpatia spectatorilor bucureşteni?..

In locul probelor de atletism de eri, — searbăde, necontrolate şi neaplaudate — un match de handball cu echipa naţională a Poloniei, ar fi fost incomparabil mai bine plasat.

Şi ca utilitate şi ca agrement...

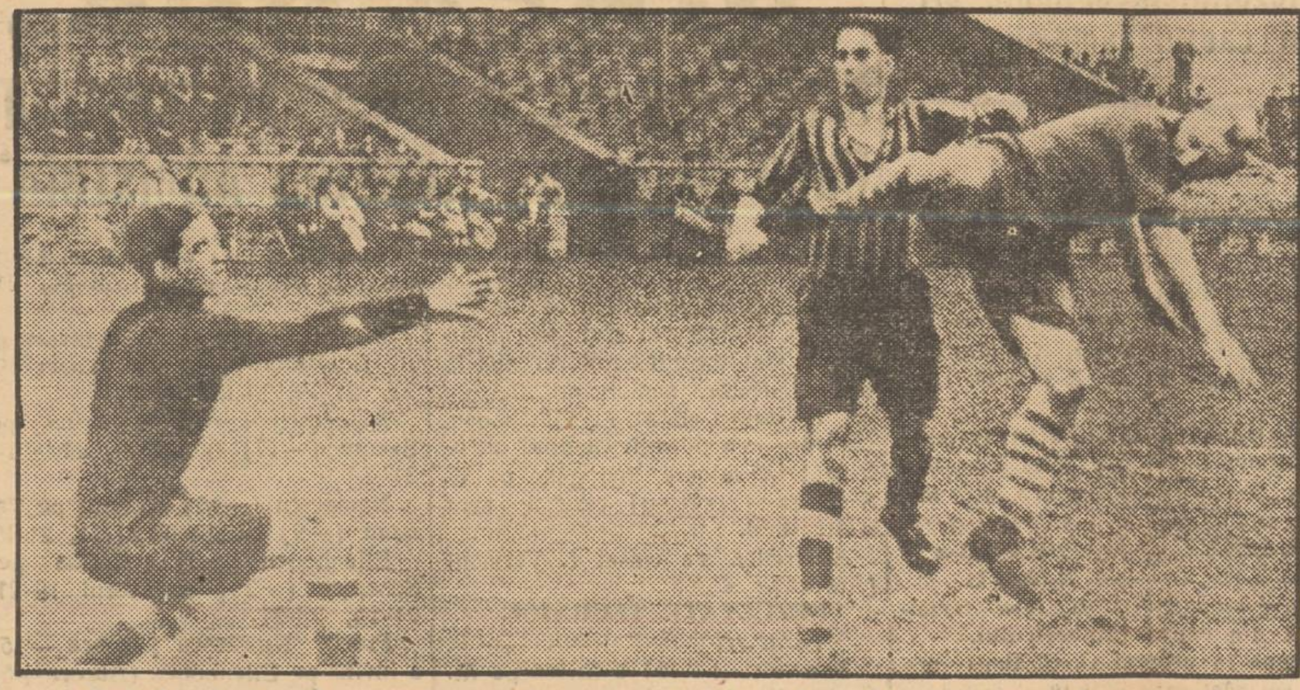
George Fulga

Humi vine peste câteva zile

Suntem în măsură să anunţăm că în ciuda aparenţelor de caz complicat, revenirea la Bucureşti a lui Humi se va produce în foarte scurtă vreme. Nu este exclus ca Humi să ajungă la Bucureşti astfel încât să poată juca în primul match al «negrilor».

Intervenţiile pentru clarificarea situaţiei cari s'au făcut în cursul zilei de eri vor avea neîntârziat un cuvânt hotărâtor.

Humi va veni la Bucureşti imediat după îndeplinirea câtorva formalităţi.

Celebrul jucător german Szepan, căpitanul echipei naţionale, execută o splendidă săritură în matchul Schalke 04 — S. V. Rotthausen 11—0!

Un Palat al Sporturilor

Primăria Capitalei studiază proectul şi posibilităţile de realizare

D. primar general Al. G. Donescu se ocupă personal de acest proect

Se pare că actualul primar general al Capitalei nu este dispus să plece dela conducerea Municipiului fără a-şi lega numele de o mare înfăptuire pentru care sportivii să aibe dece să-i poarte veşnică recunoştinţă.

După ce timp de patru ani d. primar general Al. G. Donescu a lucrat zi de zi pentru a transforma „Urbea lui Bucur" într'un oraş demn de o capitală europeană — după ce a înzestrat Bucureştiul în toate domeniile de activitate cu edificiile cele mai occidentale,— iată că „Părintele Capitalei" vine să împlinească un mare gol pe care sportul românesc îl resimte de multă vreme

Inţelegând înalta semnificaţie a regeştilor cuvinte: *„Sportul nu este numai un exerciţiu fizic, ci o adevărată morală,* ca şi dragostea pe care M. S. Regele o poartă culturii şi sportului românesc — singurii factori autentici de sigur şi sănătos progres al acestui popor — d. primar general Al. G. Donescu, după ce a înfăptuit pe tărâm cultural ceeace omeneşte era posibil, a ajuns la cealaltă latură a înaltului comandament: Sportul.

Având printre preţioşii săi auxiliari. vechi oameni de sport. ca d. ajutor de primar Jean Lucescu, d. primar general a avut de unde afla marea lacună a sportului românesc.

UN PALAT AL SPORTURILOR

Sportul românesc în genere suferă depe urma lipsei unui vast stadion acoperit, un palat al sporturilor, în care să se desfăşoare tot felul de competiţiuni, pe ori şi ce fel de timp.

Lipsa la Bucureşti a unui fel de „Madison Square Garden" al New York-ului sau un „Vel-d'Hiver" al Parisului, se resimte enorm. Un palat al sporturilor la Bucureşti, represintă actualmente o necesitate.

De acest lucru a fost pătruns şi d. primar general Al. G. Donescu când, dându-şi seama că o astfel de operă nu poate fi înfăptuită decât de Primărie, a pus în studiu proectul şi posibilităţile de realizare a acestui proect.

Echipe întregi de ingineri ai primăriei lucrează actualmente la înfăptuirea acestui monumental proect, de care numele d-lui Donescu se va lega pe veci.

Din informaţiile pe cari le posedăm, suntem în măsură a spune că viitorul Palat al Sporturilor al Bucureştiului va fi tot ce poate fi mai modern ca concepţie arhitectonică, fiind prevăzut cu pistă de ciclism, de motociclism, teren de hockey pe ghiaţă, tennis, bazin de înot etc., în fine apt pentru orice manifestaţie sportivă.

In acelaş timp Palatul va putea fi utilizat pentru diverse serbări străjereşti, întruniri, etc.

Cum de înfăptuirea acestui proect d. primar general se ocupa actualmente cu mult interes, pasionându-l chiar, sportivii ţării pot fi siguri că în maximum un an „Palatul Sportului" va fi înfăptuit.

Este interesant faptul că din studiile şi calculele făcute de ingineri reese că acest edificiu nu va însemna o nouă sarcină a Primăriei Capitalei, ci va fi chiar o nouă sursă de venituri.

De aceea primarii de sectoare luptă pentru amplasarea „Palatului Sportului", fiecare vrându-l în sectorul său.

Se pare însă că dintre toţi va învinge d. I. Athanasiu, primarul sectorului II Negru, care a oferit un loc foarte proprice acestui edificiu, care va face mândria sectorului d-sale.

Pe măsură ce vom poseda noui informaţii, vom ţine cititorii în curent cu ele.

Val. Făgărăşeanu

Culisele

Matchul Venus — Ungaria B. a repurtat eri un succes restrâns de public. Un fel de insucces nemeritat, deoarece partida a prezentat faze de mare spectacol şi a reuşit să dovedească (din nou) că o bună formaţie de club este întotdeauna mai bună decât o reprezentativă improvizată şi pestriţă.

Negrii au repurtat un succes frumos. Au făcut match nul cu reprezentativa (B) a Ungariei. Bodola a repurtat deasemeni un succes frumos. A fost din nou cel mai bun venusist şi a marcat din nou toate goalurile realizate de Venus.

Numai Dan Gavrilescu a făcut notă separată.

A avut o zi slabă şi a obligat conducerea tehnică a Venusului să îl înlocuiască după pauză, cu Niculescu (care, n'a făcut, deasemeni, mare lucru).

Ceiace a contribuit la înlocuirea lui Gavrilescu au fost — mai ales — stopurile sale defectuoase. Aproape niciun balon n'a putut să fie oprit corect de minusculul interdreapta al negrilor. Iar mingile pe cari a încercat să le oprească cu pieptul, au ricoşat toate, la mare depărtare şi întotdeauna spre adversari.

«Specialitatea» aceasta a lui Gavrilescu a prilejuit în tribună următorul dialog:

— Ce zici d-le, de Gavrilescu?... Nu poate să oprească niciun balon, cu pieptul. Toate baloanele îi ricoşează din piept...

— Normal. Face parte din jucătorii naţionali ai echipei B. a României.

— Ei şi?...

— Are pieptul de... aramă.

*

Matchul Venus — Ungaria B. a prilejuit, cum am spus, succese numeroase. Un succes al lui Bodola şi unul (nu râdeţi!...) al d-lui Iancu Ceaureanu, arbitrul matchului.

D. Ceaureanu a repurtat deasemeni un succes frumos.

A fost huiduit mai puţin, ca de obiceiu...

D. Ceaureanu a continuat totuşi să arbitreze, pentru binele Naţiei şi pentru fericirea spectatorilor. I-a venit să arbitreze, şi nu-i mai trece...

Cu toate defectele pe cari i le-am găsit, d. Ceauranu are totuş «ceva» care l-a predestinat carierii de arbitru. Ce?.. Numele. D. Ceaureanu, are un nume predestinat, pentru a fi arbitru.

«Reanu», din numele d-lui Ceaureanu, este un sufix care nu contează. E necesar pentru uşoara pronunţare a numelui. Dacă se renunţă la «reanu», numele d-lui Ceaureanu devine ceiace este în realitate.

«Ceau». Redus astfel, numele d-lui Ceau-reanu se desparte în «CEA» şi «U».

«CEA» este îndemnul pe care îl utilizează plugarii, când îşi mână boii. «CEA», sau «hais». Iar «U» este primul «u» din prelungitul «uuuo» cu care-l gratifică întot-

Şi iată cum a devenit d. Ceaureanu.

Se putea găsi un nume mai potrivit, ca acesta, pentru un arbitru?

Şi iată cum a devenit d. Ceaureanu arbitru...

Castor